

naa, det er jo rigtigt, at om Smagen kan der disputeres, og det ærede Medlems Smag forekommer nu ikke alle Mennesker her i Tinget lige vellykket. Det har navnlig stødt det ærede Medlem, at jeg har kaldt Landmandsbankens tidligere Ledelse Tyskerkursens Højborg her i Landet, menderi, at en hel Mængde Mennesker har benyttet Landmandsbanken som Pengeinstitut, ligger ikke, at de har været enige med dens Leder, naar han støttede og greb ind til Fordel for en vis Politik; der er Folk af højst forskellige politiske Anskuelser, som benyttede Landmandsbanken. Det er kun Ledelsens Syn, jeg talte om, og dette forhindrede selvfølgelig ikke Folk i at benytte Landmandsbanken som Bank. Jeg synes derfor, at det ærede Medlems hele Argumentation, alt, hvad det ærede Medlem dér nævnte, er ret overflødig, lige saa lidt som der er noget til Hinder for, at baade den ene og den anden Regering i enklede saglige Spørgsmaal kunde benytte Bankens Ledelse, fordi den nærrede disse Anskuelser.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: I Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Vanggaard fremsatte, har jeg ikke beskæftiget mig med de Mænd af forskellige politiske Virksomheder, der har brugt Landmandsbanken som Bank, idet jeg antager, at alle Partier vil findes repræsenteret mellem dem, der har benyttet Bankinstitutet, men jeg har talt om Mænd, der staar i Forbindelse med Landmandsbanken og dens ledende paa ledende Maade. Jeg har nævnt Formanden for Landmandsbankens Bankraad, der udgør en integrerende Del af selve Ledelsen, og jeg har spurgt, hvorledes kan det ærede Medlem paastaa, at Landmandsbanken var Tyskerkursens Højborg, naar Landmandsbankens Bankraad lededes af Mænd, som stod paa en fuldkommen modsat Side, som endog var en af Førerne for en modsat Anskuelse. Jeg har nævnt ledende Personligheder, som stod i nøje Forbindelse med hinanden, Etatsraad H. N. Andersen og Udenrigsminister Cold, og deres Forhold indenfor dette Bankinstitut, og endelig har jeg nævnt, at efter at Tyskland var brudt sammen og Ententen havde sejret, brugte den nuværende Statsminister i Spørgsmaal, hvor der var Tale om at lade Danmark repræsenteres i Udlandet, kun een eneste Mand til disse Sendelser i Bryssel, i Paris, i London, i Genua, paa Steder, hvor Tysker-

kursen ikke havde nogen høj Kurs, nemlig Etatsraad Glückstadt; det vilde have været en Vildfarelse af allerværste Art, af næsten forbryderisk Art, hvis man til disse Steder havde sendt en Mand, der havde ført en for Danmark skæbnsvanger Politik ved at føre en unneutral Politik som Leder af Bankinstitutet. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard desavouerer ved alle sine Udtalelser sin nære Meningsfælle Admiral Richelieu, de to Mænd, der er saa nær forbundet og betyder saa meget for den nuværende Regering, Etatsraad H. N. Andersen og Udenrigsminister Cold, samt endelig Statsministeren selv, alt dette desavouerer og angriber det ærede Medlem Hr. Vanggaard for at komme til at udslynge en Insinuation.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Det ærede Medlem Hr. Rode har ikke villet benægte, at denne Tro paa Tyskland og hele Grundlaget for Markspekulationen hørte væsentligt hjemme i Forbindelse med Landmandsbanken, og det glæder mig, men det ærede Medlem Hr. Rode søger stadig væk at gøre Formanden for Bankraadet ansvarlig for denne Banks Ledelse og Stilling; men vi ved alle sammen — der foreligger i alt Fald en Del herom for Offentligheden —, hvor lidt Repræsentantskabet havde at sige, og i hvor høj Grad Direktionen eller Direktøren havde Ledelsen og Magten.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg har ikke beskæftiget mig med det ærede Medlems Bemærkninger om Markkursen og Opfattelsen af Markkursen, som ikke vedrører dette Spørgsmaal, jeg har beskæftiget mig med en ganske speciel Ting, som det ærede Medlem har fremdraget, og stillet den i Belysning. Det ærede Medlem vil nu søge at tage en af de Mænd, jeg havde nævnt, bort ved at sige, at han ingen Betydning havde haft; Herregud, sagde det ærede Medlem, vi ved alle sammen, at det var Direktionen og ikke Repræsentantskabet, som styrede. Det ærede Medlem har med andre Ord nu ingen anden Udvej til at klare det Dilemma, hvori han er kommet, end ved at fremstille sin ærede Meningsfælle paa det nationale Omraade, Admiral Richelieu, som en Per Tot, der har siddet som en Per Tot og deltaget i